

High Sierra

(El último refugio, Raoul Walsh, 1941)

Al començament, una panoràmica amb moviment ascendent i fugisser del cim Whitney (Sierra Nevada, Califòrnia), que també es repetirà en sortir els títols de crèdit al final de la pel·lícula, anticipa allò que tanmateix ja no estarà mai més a l'abast de l'atractor Roy Earle, interpretat per Humphrey Bogart: una infantesa molt feliç a una granja, però una vida posterior feta malbé a la ciutat.

Roy Earle ha estat indultat, gràcies a les gestions i pagaments de Big Mac (Donald McBride), perquè encara li faci un darrer atracament

molt substanciós. El tancament ha durat més de vuit anys i tot d'una en tocar el carrer simplement desitja anar fins al parc per comprovar «que l'herba encara és verda i que els arbres continuen creixent». Una música bucòlica, deguda a Adolph Deutsch, remarca més el caire nostàlgic de tot el traveling que acompanya la passejada que fa Roy Earle per damunt «aquesta herba encara verda». Hi ha uns infants que juguen i Roy Earle se sent feliç: els mira i se seu en un banc. Una pilota de *baseball* rodola fins als peus i la torna als jugadors amb el darrer somriure que es veurà en tota la

pel·lícula.

Té l'obligació d'anar-se'n a Califòrnia, però, tot just en sortir de la ciutat de Chicago, es desvia cap a la costa est per passar, encara que només sigui per una visita que a penes dura uns pocs minuts, per la granja on va créixer i que tants de bons records li ha donat. Una visita, però, que acabarà amb un gust ben agre, quan veu que és reconegut com un bandit i no com l'infant que corria per allà i sabia quin era el millor del riu per anar-hi a pescar. Comença un viatge cap enllac. El mal ja està fet i ja ni l'amor el podrà redimir... ■

